

tanzibarn.dk

STØTTEFORENINGEN FOR USA RIVER

Nyhedsbrevet

No. 1/Forår 2010

Indhold

Ny projektleder på børnehjemmet	1
Rose...	2
Afbræk i hverdagen	3
Generalforsamling	4
Medlemskab	4

Ny projektleder på børnehjemmet

I marts måned sagde vores projektleder og medstifter Gladness Kisanga op. Gladness og bestyrelsen er nået til den erkendelse, at hendes mange andre engagementer i forskellige projekter gjorde det vanskeligt at arbejde for Usa River Children Centre med den ildhu, som har kendetegnet hendes virke gennem årene.

"Mama" Kisanga - børnehjemmets medstifter og mangeårige leder søger nu nye udfordringer.

Sydbank

Sponserer udsendelsen af nyhedsbrevet

martinsen
Rådgivning & Revision

Sponserer trykningen af nyhedsbrevet

Fra baggård til børnehjem

Gladness' store indsats har gennem alle årene sat sit præg på den rivende udvikling, som børnehuset har gennemgået: fra starten i hendes baggård med et dagligt måltid mad og et par ormekure for 30 forhutlede mindreårige børn til et i forhold til sammenlignelige institutioner meget velfungerende børnehjem med 10 ansatte og 4 danske volontører samt 40

friske børn med spræl i, hvoraf mange er teenagere og et par stykker endog ældre og under videregående uddannelse.

Ny projektleder

Tanja Christoffersen og Mette Falch Bache fra bestyrelsen var udsendt 14 dage for at få styr på det hele, og det lykkedes i den grad, at vi meget hurtigt fik ansat en ny projektleder: Alexander Akilimali Blair Han er 29 år, gift, har en etårig søn samt er bosiddende i Usa River. Blair er ved at tage en degree i Business administration ved af-tenundervisning ved Arusha Åbne Universitet samt har diverse kurser i bla. Internationale for-

Børnehjemmets nye projektleder, Alexander Akilimali Blair

Læs mere på side 4

bindelser, har erfaring med NGO'er og arbejde med børn og unge. Blair virker meget entusiastisk og har mange gode idéer og tilgange til sit job, så vi ser meget frem til samarbejdet med ham.

Bestyrelsen

Rose...

Karen Marie Thulstrup beretter fra sit ophold som volontør i Usa River i efteråret 2009....

Som volontør på Usa River Children's Centre har man en alsidig og spændende hverdag. De frivilliges opgaver er både sjove og kreative – men også opgaver af en mere alvorlig karakter er man ansvarlig for. I løbet af den tid jeg var frivillig på centeret, hvilket var fra juni til oktober 2009, var der særligt en oplevelse af den mere alvorlige karakter, som gjorde dybt indtryk på mig. Den oplevelse vil jeg dele med jer her.

Rose er en pige på 13 – stærk og egenrådig. Vi skal sammen til KCMC (Kilimanjaro Christian Medical Center) i Moshi, som ligger omkring 50 km. fra Usa River. Vi tager afsted kl. 7 fra centeret, da man skal beregne ca. 2 timer til transporten, og vi har en aftale kl. 9. Rose har taget sit fineste tøj på, og jeg har pakket snacks og vand. Vi står på coasteren (en mindre bus) ved hovedvejen, høj musik spiller fra radioen, mens landskabet ændrer sig - bliver fladt og tørt.

I Moshi skifter vi til en overfyldt Dala Dala, KCMC er det største og efter sigende det bedste hospital

i distriktet, så det er godt besøgt. Vi har begge to været der før, og ved præcist hvor vi skal henvende os: Dermatologisk Afdeling, Dr. Phillips. Den fyldige dame i re-

Rose

ceptionen viser os ned af gangen, hvor 3 bænke allerede er fyldt op af tålmodige patienter. Vi tager plads bagerst i køen, hvorefter en gammel sygeplejerske kommer og spørger efter Rose's journal. Sådant en har vi ikke, men jeg giver hende centrets egen 'medical history' og krydser fingre for, at vi kommer hurtigt til. To timer går. Engang imellem rejser vi os for mødre med børn eller ældre mennesker, nogen sludrer i krogene, men ellers er stemningen trættende - præget af mangel på ilt og handling.

Pludselig ankommer Dr. Phillips og den første patient bliver kaldt ind. Efter et par stykker er det allerede Roses tur. Hun træder først ind i lokalet, jeg følger efter. Her sidder syv læger rundt om et bord, Rose tager plads på den anden side af bordet, og jeg sætter mig langs væggen, lidt i baggrun-

den. De tager pænt imod hende og spørger, om hun taler engelsk, og om hvad hendes problem er. Rose som ellers er modig bliver helt forståeligt forlegen og kigger over på mig. Jeg rejser mig hurtigt og sætter mig på hug ved siden af hende, mens jeg lægger en hånd på hendes ryg; svarer at hun kan lidt engelsk og spørger hende, om hun vil vise os allesammen hendes venstre arm.

Da Rose har trukket sin trøje op til skulderen høres diskrete reaktioner i rummet. Arvævet er stort og fylder hele armen, midt på er det særligt slemt, da det ikke vil hele. Ved håndledet har der i løbet af de sidste par dage udviklet sig en ekstra læsion, det har været åbent og væskende, men er nu skorpet. Et par af de kvindelige læger tager gummihandsker på og rører ved arret. Rose fortrækker ikke en mine. Da dermatologerne er på besøg fra Spanien, foregår diskussionen på spansk, så ingen af os forstår noget som helst. Vi vil gerne vide om, det kan lade sig gøre at lave en plastikoperation, så hun kan forbedre bevægeligheden i armen, men situationen er ikke ukompliceret, da Rose har HIV.

De spørger hende om forskellige ting, mest omkring den nyligt fremkomne læsion. Så forklarer de, at det bestemt er muligt at operere hende. De vil fjerne arret omkring ledet, og erstatte huden med plastik. Herudover vil de også fjerne den nederste læsion. Diskussionen fortsætter lidt... De spørger, om vi kan vente en times tid mere, da de gerne vil tage en biopsi af læsionen, der er en reel

mulighed for at det er kræft. Et øjeblik forstår jeg slet ikke noget og Rose endnu mindre. Vi sætter os ud igen og venter.

Sygeplejersken fra før kommer forbi og henviser os til en anden ventesal. Der går to timer. De snacks, jeg havde medbragt, er for længst spist og sulten gør os begge utålmodige. Endelige kalder de os ind. Det er en mandlige læge, han spørger efter Roses journal og ser seriøst skuffet ud, da vi ikke har en. Imens han behandler Rose går jeg op til KCMCs hovedbygning og opretter en journal. De spørger efter Roses navn, fødselsdato, adresse, religion og stamme. Jeg kan kun oplyse ca. halvdelen og prøver forgæves at forklare, at hun er forældreløs, ingen respons.

Jeg betaler 4000 TSH. Tilbage på stuen er Rose færdig. Inden vi går, kommer Dr. Phillips forbi. Han beder mig ringe på fredag, da de vil vide svaret fra biopsien der. Operationen er fastlagt til mandag. Vi går.

Inden vi hopper på coasteren hjem besøger vi det lokale spisested ved siden af busstationen. Rose bestiller 'samaki na wali', fisk med ris, jeg skal have 'kuku na wali', kylling med ris. Det hele bliver serveret med røde bønner og spinat; Rose drikker cola, jeg får vand. Vi spiser i stilhed.

Da vi ankommer til coasteren, er den tom, så der går endnu en time, hvor bussen bliver fyldt, inden vi for alvor er på vej hjem. Imens spiser vi kiks og laver sjov. Endelig kører coasteren, chaufføren er god og hensynsfuld, kører hverken for hurtigt

Mt. Kilimanjaro indhyllet i skyer.

eller for sindssygt. Solen er langsomt på vej ned, og kaster et smukt skær ind over landet. Mount Kilimanjaro er indhyllet i skyer.

Læsionen viser sig at være harmløs og operationen går som planlagt – Rose kommer helskindet igennem og fortsætter sin tilværelse på Usa River Children Centre som en glad pige fyldt med mod på tilværelsens uforudsigelige luner.

Afbræk i hverdagen

Den nyligt hjemvendte volontør Niki Mogensen skriver her om et yndet udflugtsmål...

'Usa River', både navnet på byen, der huser vores skønne børnehjem, og den nærliggende flod. Floden, som er en dejlig lille oase, ligger ca. 20 minutters gang fra børnehjemmet. Turen derned bliver dog som regel noget længere når børnene laver løjer med volontørerne og hinanden, det være sig akrobatik, tag-fat eller udforskning af hvad vi passerer af spændende ting undervejs.

Beliggende i en dal, og omgivet af træer er der ved Usa River mulighed for at øve sine svøm-

mefærdigheder, og ellers hygge sig med at plaske rundt. Det er selvsagt meget populært blandt børnene, såvel store som små, og turen derned er blevet gået ofte det seneste halve år. Hvis det stod til børnene ville det blive til en daglig udflugt, især i ferierne, hvor der virkelig er tid til sådanne påfund, men da volontørerne også skal med, må de kære små nøjes med sådan en badetur cirka en gang om ugen. De børn der nu måtte havde lyst, samt to volontører går ved disse lejligheder den idylliske tur ned igennem kaffeplantagen, indtil man støder på den gamle jernbanestation, som efterhånden har været ude af drift en del år. Fra stationen skal man blot følge jernbanesvellerne et par hundrede meter før man til børnenes store hujen og forventningsglæde rammer floden. De frivillige ser fornøjede til, mens

Harrison, Mwamedi og Ernesti gør ophold under turen ned til floden.

børnene hopper i vandet, nogle for at øve sig udi svømmekunsten, andre for at pjaske rundt, men fælles for alle er, at de har det sjovt. Hjemturen imødegås sjældent med tilfredse miner – hvis ikke lige det var fordi, man ved et lille svinkeærinde på ruten, kan mæske sig i mangoer fra nogle af de mange mangotræer.

En glad Violeti på vej til Usa River

Nyt fra Usa River hver måned...

Tilmeld dig vores mailingliste på www.tanzibarn.dk/kontakt
Modtag links til Månedsbrevet og andet nyt fra hjemmesiden.

Gå ikke glip af fradrag for dine gaver i 2010

- send oplysningerne nu :

Jeg/vi giver herved tilladelse til, at gaver til tanzibarn.dk indberettes til SKAT. (Hvis kun et CPR-nummer vil alle gaver blive indberettet på dette nummer). Udfyld venligst med BLOKBOGSTAVER. Kupon'en sendes til kasserer Hanne Johansen, Lindelunden 5, 6705 Esbjerg Ø.
Mail: hape@svenet.dk

CPR: _____ - _____

Navn: _____

CPR: _____ - _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./ By: _____

Telefon: _____

E-mail: _____

Dato/underskrift: _____

Dato/underskrift: _____

HUSK! Generalforsamling, fredag d. 25. juni kl. 19 på Kolding Bib- liotek

Dagsorden for årets general-
forsamling er vedlagt nyheds-
brevet.

Det er på generalforsamlin-
gen, at den generelle kurs for
foreningens arbejde bliver lagt,
og det er her man kan deltage,
hvis man gerne vil have indfly-
delse på denne.

Generalforsamlingen er dog
ikke bare til diskussioner.
Meget af tiden bliver også
brugt på beretninger fra Tan-
zania og Usa River, ligesom der
bagefter er rig mulighed for at
erfaringsudveksle.

Vel mødt!

Bestyrelsen

tanzibarn.dk

STØTTEFORENINGEN FOR USA RIVER

Medlemskab

Kontingent pr. år:

Minimum 200 kr

Gavebrev over 10 år,

min. 500 kr pr. år,
(fuld fradragsret)

NYT!

Sponsor for et barn:

3.000,00kr pr. år

Gavebrev over 10 år,

(fuld fradragsret)

NYT!

Medlemskontingent og even-
tuelle gaver kan indbetales på
foreningens bankkonto:

Reg. nr.:7040

Konto nr.: 1195642

Swift kode: SYBKDK22,

Iban nr.:

DK8070400001195642

eller Indbetalingskort:

+73< +80707584<

Husk at opgive navn og adresse

Tanzibarn.dk

kontakt formand

Tandlæge Birthe Bache

Frederiksovej 10

6000 Kolding

Telefon: +45 75 50 60 12

Mobil: +45 23 71 36 40

E-mail: birthebache@live.dk

Bliv volontør

læs mere på

www.tanzibarn.dk